

Άγιος Νεκτάριος: τα οφέλη του αθλητισμού (Αριστοτέλης Χρ. Ευτυχιάδης, Επ. Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών)

/ [Πεμπτούσία](#)



Ο Άγιος Νεκτάριος, δεν παραλείπει να αναλύσει τα οφέλη από την συνάθληση των νέων σε αγώνες: «Ο Γυμναστικός Σύλλογος προτίθεται διά της συνεχούς ομιλίας των εταίρων να συσφίγξη τους δεσμούς της φιλίας, να αδελφοποιήση την νεολαίαν, να διασκεδάση τας ταπεινάς αντιπαθείας και αντιζηλίας, να αποσπάση αυτήν των ματαίων και ανωφελών ασχολιών... ανάπτυξη την συγγενή άμιλλαν, αυξήση την φιλοτιμίαν, απομακρύνη την αργίαν, την γενέτειραν της ακηδίας, της χαυνότητος, της αμελείας και πάσης κακίας και παρασκευάση άνδρας κρατερούς προς υπεράσπισιν των δικαίων της πατρίδος».

Είναι αξιοσημείωτο ότι οι πρωτοποριακές αυτές τοποθετήσεις του Αγίου Νεκταρίου επί των γυμναστικών αγώνων, με σκοπό να συντελέσει και αυτός «εις

την αληθή μόρφωσιν και εκπαίδευσιν», καρπός του φωτισμένου μυαλού του, συμπίπτουν χρονικώς με τις σκέψεις και τις ενέργειες του γάλλου βαρόνου, εμπνευστού και εισηγητού των συγχρόνων ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίοι ανασυστάθηκαν μεν το 1896, με την πρώτη τους τέλεση στην Αθήνα, είχαν όμως αρχίσει να δρομολογούνται υπό του από το 1892, με την ομιλία του στη Σορβόνη, κατά την πέμπτη επέτειο της Ενώσεως των Γαλλικών Αθλητικών Σωματείων, και με τη θετική απόφαση του Συνεδρίου των διεθνών γυμναστικών Συλλόγων, το 1894.

Η λεπτομερής εκτίμηση του Αγίου Νεκταρίου περί των αθλητικών αγώνων και γυμναστικών Συλλόγων τοποθετείται ακριβώς μεταξύ των δύο αυτών οροσήμων της αναβιώσεως των Ολυμπιακών Αγώνων, άλλα και συμπίπτει με το «περιεχόμενο της φιλοσοφίας του ολυμπισμού», τον οποίον ανεβίωσε και «καθόρισε ο P. DE COUBERTIN, όταν «πολύ σύντομα διαπίστωσε πως οι αρχαίοι Έλληνες, αντίθετα με τους συγχρόνους του, χρησιμοποιούσαν σαν βασικό στοιχείο της αγωγής την αγωνιστική, που δεν χάριζε μόνον στους νέους υγιή και εξασκημένα σώματα, αλλά διαμόρφωνε και τον ψυχικό και πνευματικό τους κόσμο, με αποτέλεσμα να γίνονται ολοκληρωμένοι άνθρωποι και χρήσιμοι στην κοινωνία πολίτες». Συμπίπτει όμως και με την γενική εκτίμηση ότι ο ολυμπισμός «αποβλέπει στην καθολική διαπαιδαγώγηση του ατόμου, ώστε αναπτύσσοντας αρμονικά τις πνευματικές, σωματικές και ηθικές του δυνάμεις, να αγγίση το ιδανικό της καλοκαγαθίας των αρχαίων Ελλήνων».

Δεν πρέπει, ασφαλώς, να αγνοηθή ότι κατά τη χρονική αυτή συγκυρία της ευρωπαϊκής αφυπνίσεως για τα ολυμπιακά αθλήματα, ο Άγιος με τρόπο προορατικό έλεγε προς το πανελλήνιο για τον Γυμναστικό Σύλλογο της Κύμης, και όχι μόνον, ότι «επιζητεί να βαδίση επί τα ίχνη των προγόνων του», και ότι «συναισθάνεται ότι έλαχε τη παρούση γενεά ο κλήρος να συμπλήρωση το έργο των πατέρων της... συναισθάνεται ότι τη εκληροδοτήθησαν υποχρεώσεις ιεραί, τας οποίας μετ' αυταπαρνήσεως οφείλει να εκπλήρωση, συναισθάνεται ότι ου καιρός του καθεύδειν, αλλά του εγρηγορείν, μη άλλοι ανθ' ημών στήσωσι τα τρόπαια».

Πέρα των αθλητικών τοποθετήσεών του και του αγιοπνευματικού κύρους του, η χρονική αυτή συγκυρία του Αγίου Νεκταρίου, ως αναλυτού και εμψυχωτού των αθλητικών αγώνων στην Ελλάδα, με την προπαρασκευή της ανασυστάσεως των Ολυμπιακών Αγώνων, αρχής γενομένης από την Αθήνα, ουδέν περιθώριο αφήνει αμφισβητήσεως του Αγίου Νεκταρίου ως Προστάτου της γυμναστικής αθλήσεως και των Ολυμπιακών Αγώνων σε εκκλησιαστικό και ενδεχομένως εθνικό μας επίπεδο. Εν όψει μάλιστα των υφισταμένων δυσκολιών, τις οποίες συνεπάγεται το

εγχείρημα της οργανώσεως τόσο μεγάλων αγώνων, αλλά και των εν γένει προβλημάτων και κινδύνων οι οποίοι πάντοτε ελλοχεύουν σε παγκόσμια γεγονότα, η κατά την προσφιλή της Εκκλησίας μας τακτική περί Προστατών Αγίων ανάθεση των Αγώνων αυτών στη σκέπη και την προστασία του Αγίου Νεκταρίου είναι μάλλον επιβεβλημένη και ευκαταία. Η ευχή και η ευλογία του προς τον Γυμναστικό Σύλλογο της Κύμης του 1893 συνοδεύει όλους τους Αθλητικούς Συλλόγους και όλα τα στάδια των αγώνων, κατά συνέπεια δε και των Ολυμπιακών: «Πέποιθα ότι και ο γυμναστικός ούτος σύλλογος θα τύχη της προσηκούσης υποστηρίξεως... όπως βαδίση απροσκόπτως προς το στάδιο του αγώνος και εκπληρώση ασφαλώς τον όποιον προτίθεται μέγα σκοπόν. Γένοιτο.

Σημείωση: Το παρόν κείμενο είναι το δεύτερο και τελευταίο μέρος του άρθρου «**Ο Άγιος Νεκτάριος, προστάτης της γυμναστικής αθλήσεως και των Ολυμπιακών αγώνων**» του Αριστοτέλη Χρ. Ευτυχιάδη, Επίκουρου Καθηγητή της Ιστορίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Πρώτη δημοσίευση: Περιοδικό «Τόλμη» της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, Τεύχος 9, Ιούνιος 2001, σελίδες 62-65.